

MEDALLAS DE ORO EN LAS EXPOSICIONES DE BARCELONA, 1872, 1888, 1892, 1893; MADRID, 1884-85; PARIS, 1900; MATANZAS, 1881; CHICAGO, 1892-93; DIPLOMA DE HONOR EN LEIPZIG 1914

Call **UAB**

Universitat Autònoma de Barcelona

MIEMBRO DEL JURADO DE LA EXPOSICION INTERNACIONAL DE BARCELONA 1929-30. MEDALLA DE ORO EN LA EXPOSICION IBERO-AMERICANA DE SEVILLA, 1929-30. GRAN PREMIO DE LA EXPOSICION INTERNACIONAL DE LIEJA 1930

Montaner y Simón, S.A.

EDITORES

TELÉFONO 228 01 30
DIREC. TELES. "MONTAMON"

CALLE ARAGÓN, 255

LA CORRESPONDENCIA
AL APARTADO 322

Barcelona-7

5 de setembre del 1964

Estimat amic Cabruja: la teva carta m'ha fet molt content, perquè la teva és una de les amistats que em doldria de perdre. Sempre tino l'esperança que tu i jo ens tornarem a veure, i qui sap si tornant a treballar en la mateixa casa. Però a Barcelona, naturalment...

No et diré el nom de l'amic que va informar-me d'un suposat article teu al butlletí de l'Orfeó; el crec de bona fe, encara que s'hagi equivocat, i ara -després del teu desmentiment- la cosa no té importància. Ja saps com van aquestes coses: entre el rumor i la xafarderia surt la falsa notícia, amb el perill que gent honesta la reculli i la faci córrer.

Hi ha en la teva carta un petit retret perquè no t'he escrit abans. Aspiro a que te'n facis càrrec; tu ets un corresponsal de qualitat i no se't pot informar així com així, cal dir-te coses substancials i concretes. I l'experiència del retorn i de la readaptació no es digereix fàcilment.

Tanmateix, ara ja puc concretar: estic contentíssim d'haver tornat! Si alguna cosa em dol (una petita recança de la qual no em puc fer retrets) és no haver tornat abans. No dubtaria gens a aconsellar als amics que donguin per acabada l'etapa de l'exili, perquè aquí és on fan falta tots els esforços i on la plenitud de viure té un sentit més gran. Vull dir: un sentit més profund per als qui senten Catalunya i la necessitat de salvar-la

EDITORES

per damunt de tot.

Bé, Cabruja, aquesta represa no és -penso- més que un establiment de contacte. No ens ho podem dir tot amb un parell o tres de cartes, però espero que hem obert el camí d'una fructífera correspondència.

Et demano, com a favor especial, que saludis molt cordialment de part meua el senyor Ruiz-Ponseti. El tinc sempre present i trobo a faltar el seu tracte intel·ligent i cordial. Saluda, també, els amics Civera, Col·lon, Alonso, Sanz i altres companys de treball. Una forta abraçada per a tots!

Pere Caldey